

12 november 2023 (32ste zondag van het jaar)

Kiran Joy o.p.

Het was vorige week nog, dat ons land werd getroffen door een zware storm. Hoeveel van ons waren er echt op voorbereid? Veel van onze plannen werden verstoord - onze reizen, bezoeken, conferenties. We moesten het plan annuleren om het kerkhof van Borsbeek te bezoeken om voor onze overleden broeders te bidden. Natuurlijk zijn de voorspellingen tegenwoordig vrij goed, we worden altijd van tevoren gewaarschuwd, en meestal kunnen we onze planning daarop aanpassen. Maar het leven geeft ons niet altijd die luxe. Soms komt de regen zonder waarschuwing op ons neer.

In het evangelie van vandaag worden we aan deze onzekerheid herinnerd met de woorden: "Wees dus waakzaam, want gij kent dag noch uur".

Het gaat er niet om wie wakker blijft of in slaap valt - want dat doen we uiteindelijk allemaal. Waar het echt om gaat is hoe we reageren als we wakker worden. Wie van ons is echt voorbereid? Duidelijk niet sommige bruidsmisjes die olie moesten lenen voor hun lampen. Ze waren klaar voor de bruidegom, maar... niet klaar voor zijn vertraging.

Zijn we voorbereid op vertragingen, uitdagingen en onvoorziene beproevingen die het leven met zich mee kan brengen? We worden gewaarschuwd dat er bepaalde dingen zijn die niet geleend kunnen

worden. De domme bruidsmeisjes ontdekten dit toen ze op het laatste moment olie wilden lenen. Een mens kan een relatie met God niet lenen; die moet hij bezitten. Een mens kan geen karakter lenen; hij moet ermee bekleed zijn. We kunnen niet altijd leven van het geestelijke kapitaal dat anderen hebben vergaard. Er zijn bepaalde dingen die we voor onszelf moeten winnen of bezitten, want we kunnen ze niet van anderen lenen. We bevinden ons in de rol van zowel domme als verstandige bruidsmeisjes. Echte paraatheid betekent vasthouden aan ons geloof, zelfs in de donkerste uren. Het betekent blijven hopen, blijven dienen, blijven bidden en geduldig wachten op de vervulling van Gods beloften. Dergelijke trouw vereist volharding en de echte test komt vaak tijdens de lange vertragingen wanneer onze geestelijke reserves uitgeput raken.

Velen van ons kunnen dit voor een korte tijd. Een vreedestichter zijn voor één dag is niet zo veeleisend als een vreedestichter zijn jaar na jaar wanneer de vijandigheid steeds opnieuw uitbreekt. Het is in het lange vertragen dat de olie opraakt.

Wat gebeurt er als de olie opraakt? Het geleidelijke verval van ons christelijke leven is vaak als een langzaam lek, dat ontstaat doordat we geleend geloof en geleende gaven gebruiken in plaats van ze zelf te bezitten. Het is essentieel zoals de wijze bruidsmeisjes om regelmatig de staat van onze geestelijke reserves te controleren, om er zeker van te zijn dat we het duurzame geloof, de voorzichtigheid en de hoopvolheid bezitten die nodig zijn voor de uitdagingen die het leven kan bieden. Gebruiken en koesteren we deze gaven actief, of hebben we ze alleen maar geleend en laten we ze liggen tot we ze nodig hebben?

De recente storm is een waardevolle les in onvoorbereidheid, en herinnert ons eraan dat we altijd op geleende tijd leven. Laten we dus gehoor geven aan de oproep om wakker te blijven, want we kennen dag noch uur. Mogen onze levens een getuigenis zijn van deze bereidheid en zelfs in de donkerste uren helder schijnen, en mogen we met vreugde begroet worden

wanneer de Bruidegom eindelijk aankomt, ongeacht de vertragingen die we op onze reis kunnen tegenkomen. Amen!